

INSTRUKCJA MONTAŻU PAP ZGRZEWAŁNYCH

WERNER JANIKOWO

ZASADY OGÓLNE

Papy zgrzewalne WERNER JANIKOWO są znakomitym materiałem przeznaczonym do renowacji starych i wykonywania nowych pokryć dachowych.

Wykonując pokrycie dachowe z użyciem pap WERNER JANIKOWO należy kierować się następującymi zasadami :

1. Przed przystąpieniem do wykonania nowego lub renowacji starego pokrycia dachowego należy zapoznać się z projektem technicznym pokrycia oraz ze stanem dachu. Na tej podstawie należy dokonać wyboru odpowiednich materiałów oraz zdecydować o ewentualnym zastosowaniu wentylacji pokrycia.
2. Na kilka dni przed przystąpieniem do prac należy dokonać pomiarów połaci dachu, ustalić poziomy osadzenia wpustów dachowych, wielkości spadków połaci, ilość przerw dylatacyjnych oraz precyzyjnie rozplanować położenie poszczególnych pasów papy na powierzchni dachu. W celu ułatwienia prac dekarских i optymalnego wykorzystania materiału, wskazane jest wykonanie podręcznego projektu rozmieszczenia poszczególnych pasów papy.
3. Prac dekarских z wykorzystaniem pap modyfikowanych nie należy prowadzić w temperaturach otoczenia niższych od 0°C. Nie należy montować pap modyfikowanych, których temperatura jest mniejsza niż 0°C.
4. Prac dekarских z wykorzystaniem pap oksydowanych nie należy prowadzić w temperaturach otoczenia niższych od +5°C. Nie należy montować pap oksydowanych, których temperatura jest mniejsza niż +5°C.

Dopuszcza się prowadzenie prac dekarских z wykorzystaniem pap modyfikowanych w temperaturze do -5°C pod warunkiem, że wszystkie rolki papy będą magazynowane w pomieszczeniach ogrzewanych o temperaturze wewnętrznej +20°C przez co najmniej 24 godziny i wynoszone na dach bezpośrednio przed wgrzewaniem. W takiej sytuacji wykonawca pokrycia powinien mieć pewność, że temperatura papy jest odpowiednio wysoka aby zapewnić papie wymaganą plastyczność w trakcie układania, bez ryzyka wystąpienia spękań.

5. Nie należy prowadzić prac dekarских na dachach o zawilgoconej powierzchni, chyba że pokrycie dachowe wykonywane jest z wentylacją, a zawilgoconie jest na tyle niewielkie, że system wentylacji będzie w stanie odprowadzić wilgoć na zewnątrz.

Nie należy prowadzić prac dekarских na dachach o oblodzonej powierzchni oraz podczas opadów atmosferycznych lub przy silnym wietrze.

6. Prace dekarские należy rozpocząć od osadzenia dybli, rynien, haków i innego oprzyrządowania, a także wykonania obróbek detali dachowych takich jak: ogniomury, kominki, świetliki, itp.
7. Przy spadkach połaci dachu mniejszych lub równych 5% papę należy wgrzewać pasami równoległymi do linii okapu. Przy spadkach połaci dachu większych od 5% papę należy wgrzewać pasami prostopadłymi do linii okapu.

Pap zgrzewalnych WERNER JANIKOWO nie należy stosować na połaciach dachu o spadkach poniżej 1%.

8. W celu prawidłowego zamontowania wstęgi papy należy wykonać następujące czynności : rozwinąć rolkę papy w miejscu, w którym będzie ona wgrzewana, sprawdzić poprawność ułożenia wstęgi papy przed wgrzaniem, następnie nawinąć na rurę metalową połowę długości wstęgi z jednej strony i wgrzewać papę równocześnie rozwijając ją, te same czynności należy powtórzyć z drugiej strony wstęgi papy.

Producent zaleca wgrzewanie wstęgi papy z dwóch stron w celu uniknięcia błędów wykonawczych.

Zaleca się stosować rurę metalową o średnicy około 10 cm i długości 95 cm.

9. Montaż papy zgrzewalnej polega na jednoczesnym rozgrzewaniu palnikiem fragmentu podłoża, w które ma być wgrzana papa, oraz fragmentu spodniej warstwy papy aż do momentu zauważalnego topienia się masy bitumicznej, z jednoczesnym powolnym i równomiernym rozwijaniem rolki.

Producent przestrzega przed nadmiernym rozgrzewaniem spodniej warstwy papy, mogącym prowadzić do uszkodzenia osnowy i pofałdowania wstęgi papy.

Prawidłowy montaż papy polega na zwulkanizowaniu całej spodniej powierzchni klejącej papy z podłożem.

Prawidłowe zgrzanie zakładów podłużnych i poprzecznych polega na zwulkanizowaniu całej powierzchni klejącej zakładów oraz wytopieniu wypływki z masy bitumicznej. Wypływka z masy bitumicznej powinna mieć szerokość od 0,5 cm do 1 cm na całej długości zakładów.

10. Zakład podłużny powinien mieć szerokość 8 cm dla pap do pokryć wielowarstwowych i 12 cm dla pap do pokryć jednowarstwowych.

Zakład poprzeczny powinien mieć szerokość 12 cm dla pap do pokryć wielowarstwowych i 15 cm a dla pap do pokryć jednowarstwowych.

W celu prawidłowego zwulkanizowania pap w miejscach zakładów poprzecznych należy usunąć z górnej warstwy papy posypkę gruboziarnistą.

Po ułożeniu kilku wstępów papy i ich wystudzeniu należy sprawdzić prawidłowość wykonania zgrzewów w miejscach zakładów. Miejsca wypływu masy bitumicznej zaleca się posypać posypką w celu poprawienia estetyki dachu.

Wszystkie zakłady należy wykonywać ze szczególną starannością.

11. Wstęgi papy powinny być tak rozmieszczone na pości dachu aby zakłady poprzeczne sąsiednich rzędów pap były względem siebie przesunięte.

Rzędy papy nawierzchniowej powinny być przesunięte względem rzędów papy podkładowej o połowę szerokości wstęgi papy.

W celu uniknięcia zgrubień na zakładach zaleca się odcięcie pod kątem 45° narożnika znajdującego się na spodzie zakładu.

ZASADY PRZYGOTOWANIA PODŁOŻA

Podłoże przeznaczone pod pokrycie papowe powinno spełniać następujące wymagania:

1. Podłoże powinno mieć równą powierzchnię aby zabezpieczyć pości dachu przed tworzeniem się zastoin wody i zapewnić dobrą przyczepność papie.
2. Podłoże powinno być odpowiednio zdylatowane.
3. Sztywność i wytrzymałość podłoża powinny być wystarczające do przeniesienia przewidywanych obciążeń w czasie eksploatacji dachu oraz podczas prac dekarских.
4. Do wykonywania obróbek elementów wystających ponad powierzchnię dachu zaleca się stosowanie klinów, z wełny mineralnej lub styropianu, oklejanych papą.
5. Przed ułożeniem pokrycia podłoże powinno być oczyszczone z kurzu i zanieczyszczeń oraz zagruntowane środkiem gruntującym, dopuszczonym do stosowania w budownictwie.

Podłoże betonowe.

Podłoże betonowe ułożone na warstwie izolacji termicznej, powinno mieć grubość nie mniejszą niż 3,5 cm, a wytrzymałość na ściszenie większą od 8 MPa.

Podłoże betonowe należy zdylatować w obu kierunkach. Dylatacje podłoża betonowego powinny pokrywać się z dylatacjami budynku.

Podłoże betonowe ułożone na betonowych elementach prefabrykowanych średniowymiarowych i wielkowymiarowych wymagają wykonania wylewki betonowej o grubości nie mniejszej niż 3 cm. Styki pomiędzy betonowymi elementami prefabrykowanymi powinny być wypełnione zaprawą o wytrzymałości nie mniejszej niż 10MPa.

W miejscach styku betonowych elementów prefabrykowanych zaleca się ułożenie dodatkowych pasów papy podkładowej o szerokości 25 cm.

Przed ułożeniem pokrycia papowego podłoże betonowe powinno osiągnąć założone parametry wytrzymałościowe, a zawartość wilgoci w podłożu betonowym nie powinna być większa niż 6%. Większa zawartość wilgoci w podłożu betonowym obniża znacznie przyczepności papy oraz może być przyczyną powstawania pęcherzy pary wodnej, co prowadzi do rozszczelnienia lub uszkodzenia pokrycia.

Podłoże drewniane.

Podłoża drewniane zaleca się wykonywać z desek, sklejek drewnianych lub płyt wiórowych.

Zaleca się stosowanie desek o szerokości od 12 do 18 cm i grubości zapewniającej sztywność podłoża dla danego rozstawu krokwi. Zaleca się układanie desek stroną dordzeniową do góry.

Zaleca się stosowanie sklejek drewnianych lub płyt wiórowych przeznaczonych do wykonywania podłoży dachowych.

Miejsca łączenia desek, sklejek lub płyt wiórowych powinny znajdować się na krokwiach.

Nie zaleca się bezpośredniego wgrzewania papy w podłoże drewniane.

Podłoże z płyt izolacji termicznej.

Zaleca się stosowanie płyt izolacji termicznej przeznaczonych do stosowania bezpośrednio pod warstwą hydroizolacyjną.

Podłoże z płyt izolacji termicznej powinno być zabezpieczone przed zawilgoceniem przez niezwłoczne ułożenie na nim co najmniej jednej warstwy papy.

UWAGI :

1. W przypadku montażu pap w układach wielowarstwowych na podłożach drewnianych i na podłożach z płyt izolacji termicznej zaleca się stosowanie pap podkładowych przeznaczonych do mocowania mechanicznego.

W przypadku montażu pap w układach jednowarstwowych na podłożach drewnianych i na podłożach z płyt izolacji termicznej zaleca się stosowanie pap nawierzchniowych jednowarstwowych przeznaczonych do mocowania mechanicznego.

2. Przy doborze rodzaju i ilości akcesoriów dachowych takich jak : łączniki mechaniczne, wpusty dachowe, kominki wentylacyjne, itp. należy kierować się projektem technicznym lub wskazówkami producentów akcesoriów.

WERNER JANIKOWO nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowy dobór rodzaju i ilości akcesoriów dachowych.

ZASADY WENTYLACJI POKRYCIA DACHOWEGO

Przy renowacji dachów i przy wykonywaniu nowych pokryć dachowych na stropodachach, z uwagi na wilgoć znajdującą się w warstwach dachu oraz z uwagi na wysoki opór dyfuzyjny pap zgrzewalnych, uniemożliwiający odparowanie wilgoci, zachodzi często konieczność wentylacji dachu.

Zastosowanie pap wentylacyjnych wraz z kominkami wentylacyjnymi umożliwia odprowadzanie na zewnątrz wilgoci zgromadzonej pod pokryciem dachu.

Zaleca się stosowanie jednego kominka wentylacyjnego na powierzchni od 40 m² do 60 m².

Zaleca się stosowanie jednego z dwóch systemów wentylacji dachu:

I. Jednowarstwowe papy wentylacyjne WENTYLACYJNY WERNER.

Papy wentylacyjne WENTYLACYJNY WERNER wgrzewa się bezpośrednio w zagruntowane uprzednio podłoże. Spodnia powierzchnia pap wentylacyjnych jest ukształtowana w formie labiryntu składającego się z pasów bitumu i przestrzeni pomiędzy nimi. Specjalny kształt spodniej powierzchni pap wentylacyjnych zapewnia przemieszczanie się pary wodnej w kierunku kominków wentylacyjnych, nie tylko w obrębie jednej wstęgi papy ale również w obrębie całej powierzchni dachu.

Do wykonywania kołnierzy kominków wentylacyjnych zaleca się stosować papę modyfikowaną o powierzchniach spodnich nie posiadających kanałów mikro wentylacyjnych i wentylacyjnych.

Powierzchnię styku kołnierza kominka wentylacyjnego z papą wentylacyjną należy dodatkowo uszczelnić uszczelniaczem dekarским.

II. Podkładowa papa wentylacyjna perforowana DZIURAWY WERNER.

Podkładową papę wentylacyjną perforowaną układa się bez mocowania na suchą, uprzednio zagruntowaną powierzchnię dachu. Wgrzewanie kolejnej warstwy papy w podłoże następuje poprzez otwory w papie podkładowej wentylacyjnej perforowanej. Pasy papy podkładowej wentylacyjnej perforowanej układa się bez zakładu.

UWAGI :

1. Nie zaleca się stosowania pap wentylacyjnych w miejscach:
 - w pasie przyokapowym,
 - przy wpustach dachowych i korytach odpływowych,
 - przy dylatacjach konstrukcyjnych budynku,
 - przy kominach, ogniomurach itp.
2. Pasy pap wentylacyjnych należy układać w odległości minimum 50 cm od wymienionych miejsc.

ZASADY WYKONYWANIA POKRYĆ PAPOWYCH

W celu prawidłowego wykonania pokrycia papowego należy uwzględnić następujące wskazówki:

1. W przypadkach kiedy połać dachowa będzie podlegać ruchom dynamicznym od osiadania, ruchom termicznym lub będzie narażona w szczególności na działanie wiatru, zaleca się stosowanie pap modyfikowanych na osnowie z włókniny poliestrowej.
2. Dopuszcza się stosowanie pap modyfikowanych z papami oksydowanymi.
3. Dopuszcza się stosowanie pap na osnowie z tkaniny szklanej lub welonu szklanego z papami na osnowie z włókniny poliestrowej.

4. Do wykonywania obróbek kominów, ogniomurów, świetlików, wpustów, koryt, itp. zaleca się stosowanie pap modyfikowanych o powierzchniach spodnich nie posiadających kanałów mikro wentylacyjnych i wentylacyjnych, na osnowie z włókniny poliestrowej. Nie należy stosować w tym celu pap na osnowie z welonu szklanego.
5. Na podłóżach z izolacji termicznej i na podłóżach drewnianych nie należy stosować pap nawierzchniowych i podkładowych na osnowie z welonu szklanego.
6. Na podłóżach z izolacji termicznej nie należy stosować pap nawierzchniowych niemodyfikowanych na osnowie z welonu szklanego.
7. Pap niemodyfikowanych nie należy zaginać oraz nie należy stosować na pionowych płaszczyznach dachu.

ZASADY RENOWACJI POKRYĆ DACHOWYCH

Przed przystąpieniem do renowacji starego pokrycia dachowego z użyciem pap zgrzewalnych należy każdorazowo dokonać dokładnego przeglądu dachu, a przede wszystkim należy zwrócić uwagę na:

1. sposób odprowadzenia wód opadowych, stan techniczny rynien, rur spustowych, sztucerów, koryt odpływowych, a także na wyprofilowanie spadków dachu,
2. stan techniczny wszystkich obróbek znajdujących się na dachu,
3. stan techniczny istniejącego pokrycia papowego, stopień zniszczenia i zawilgocenia.

Na podstawie wyniku oględzin dachu należy podjąć decyzję o wyborze technologii renowacji. Ułożenie nowych warstw pap powinno być poprzedzone wymianą, bądź naprawą rynien, rur spustowych, sztucerów, świetlików i innych elementów dachu.

Renowację pokrycia dachowego powinno poprzedzić wykonanie takiej liczby odkrywek, najlepiej w miejscach pęknięć i wybrzuszeń, które pozwolą na stwierdzenie stopnia zawilgocenia warstw dachu i stanu podłoża. W przypadku stwierdzenia wilgoci w warstwach dachu zaleca się stosowanie jednego z dwóch systemów wentylacji dachu : systemu z jednowarstwową papą wentylacyjną lub systemu z podkładową papą wentylacyjną perforowaną oraz zastosowanie w obu przypadkach kominków wentylacyjnych.

Przed ułożeniem nowych warstw pap wentylacyjnych zaleca się ponacinanie starego pokrycia papowego.

ZASADY ODPROWADZANIA WÓD OPADOWYCH

Szybkie odprowadzanie wód opadowych jest istotnym elementem funkcji dachu.

Zaleca się właściwy dobór rur i rynien o odpowiednich przekrojach oraz odpowiednie wyprofilowanie spadków połaci dachowej tak, aby wody opadowe mogły być szybko odprowadzane na zewnątrz nie tworząc zastoisk.

Zaleca się staranne wykonanie pasów nadrynnowych, osadzeń wpustów dachowych i detali koryta odpływowego.

W korytach odpływowych papę należy układać pasami prostopadłymi do osi koryta z zakładami w kierunku spływu wód opadowych. W korytach odpływowych zaleca się układać dwie warstwy papy modyfikowanej : papę podkładową i papę wierzchniego krycia.

WERNER JANIKOWO Sp. z o.o. zaleca powierzenie wykonania prac dekarских profesjonalnej firmie dekarskiej.